

CONVOCATÒRIA DE PREMSA A L'ATENCIÓ DE POLÍTICA, SOCIETAT I CULTURA /**Invitació Audiència als primers dels primers**

Les famílies dels quatre herois que establiren el primer nucli resistent a la Catalunya ocupada per Franco, seran rebuts pel president del Parlament

Foren els quatre primers a entrar el juliol de 1939, a lluitar per la llibertat de Catalunya i contra el feixisme, després d'escapar-se al camp de concentració on era a la Catalunya Nord

Establint una xarxa per salvar als qui s'escapaven de la barbàrie nazi durant la Segona Guerra Mundial

Benvolguts/des president del Parlament,

Com és del tot sabut, el dictador espanyol Francisco Franco va morir al llit el 20 de novembre de 1975.

L'oblit institucional:

Com a membres que som d'una fundació que es dedica a la recuperació de la memòria nacional, hem vist com el nostre Govern a través del Memorial Democràtic, han constituït un grup de treball en formen part només els representants de diverses conselleries (Justícia, Educació, Cultura, etc.) per commemorar els cinquanta anys de la mort del dictador Franco... Organitzant actes i presentacions.

Però que en cap moment s'ha tingut en compte els primers dels primers a organitzar el primer nucli resistent a l'ocupant franquista, tan sols mig any després que els feixistes entressin per la Diagonal de Barcelona. Pot ser que aquests herois, només per la seva militància independentista quedin fora d'aquestes efemèrides?

Un pas més:

Arran de les gestions que vam fer amb el Memorial Democràtic, fent-los veure que altre cop els independentistes catalans quedem fora d'aquestes efemèrides, sent invisibles, tot i que aquests

lluitadors independentistes, que seran la primera organització antifranquista (1939), i els darrers a ser legalitzats (setembre de 1977), estem parlant dels militants del Front Nacional de Catalunya (FNC)... Hem pogut celebrar amb ells un acte a la llibreria Ona per a fer difusió de la biografia d'en Robert Surroca, que feia els mateixos passos amb el mateix objectiu, durant els anys setanta, però per introduir o propaganda clandestina, o fer sortir de l'estat a perseguits pels franquistes.

Caldria recordar-los, ja que són els primers que des de l'interior el 1939 organitzen la resistència (Josep Munté, Enric Pagés, que engeguen Front de la Joventut, dins el qual van fer les seves primeres accions clandestines, com ara facilitar documentació falsa i amagar companys perseguits...) i seguidament el 26 de juliol de 1939 seran els primers a escapar-se dels camps de concentració francesos on han estat reclosos després del seu exili (i de mig milió de persones més) entrant a la Catalunya ocupada per Franco. Molt temps abans que els militants anarquistes, comunistes, maquis...

Demà cap al parlament amb els primers dels primers:

Per aquests motius exposats, i gràcies a la mostra d'interès rebuda pel president del Parlament, i a sis dies de la mort del Dictador, els fills dels quatre militants de Nosaltres Sols!:

Gregori Font

Jaume Martínez

Francesc Vilà

Ramon Pallarès

Gràcies als quals, una vegada exiliats a l'Estat Francès, i escapant-se dels Camps de concentració on eren internats, s'obre el primer camí per travessar la Muga, i anar teixint les rutes de la llibertat, aquests lluitadors per la llibertat seran reconeguts.

Per les comarques catalanes, des del Rosselló a l'Alt Empordà, del Vallespir a la Garrotxa, Cerdanya i Andorra, aquests herois, farien els seus passos col·laborant amb els serveis aliats i amb els governs francès, britànic, polonès i nord-americà durant la Segona Guerra Mundial. Engegaran els primers passos de frontera, per salvar vides, primer de jueus que s'escapen dels nazis, i més endavant part del Govern francès, aviadors nord-americans i britànics, un ministre belga, el senador francès Tizier, Maurice Clavel i el ministre francès de la guerra Monteil, entre molts d'altres...

El 4/5/1940 ja estarien estructurats políticament sota el nom de l'Organització, i el 1943 ja tindrien nom oficial, que serà el de Front Nacional de Catalunya (Moviment de resistència davant l'ocupació de l'estil d'altres moviments contemporanis a la resta del món davant la invasió dels règims totalitaris als quals combatien), col·laborant amb la Resistència Francesa (Maurice Alibi), ajudant a travessar la frontera a una gran quantitat de persones, fent possible el seu pas cap a Barcelona, i d'allà cap a Lisboa, per tal d'emprendre el camí cap a Anglaterra o Amèrica.

L'any 1943, hi hauria la detenció d'una setantena de militants, processant-ne quaranta-nou per formar-ne part.

Per aquests motius tots els militants que es quedaren a l'Estat Francès van ser reconeguts i guardonats per la seva lluita contra el feixisme, per part d'aquests governs, amb medalles i certificats. Fins i tot, un dels integrants de les cadenes d'evasió és l'únic català designat "Just entre les nacions" per l'estat d'Israel, i també guardonat per De Gaulle, el rei d'Anglaterra i el president dels EUA.

Al mateix temps, els integrants de la xarxa detinguts per la policia franquista restaren a presó fins a l'any 1952, no sent mai reconeguts per cap dels nostres Governos.

Aquestes rutes de la llibertat, projecte amb què Reeixida treballem des de l'any 2022:

<https://www.reeixida.cat/ca/projectes/rutes-de-la-llibertat-rutesdelallibertat/4/24> estan agafant forma també a partir de les rutes traçades que hem penjat a wikiloc, a les senyalitzacions que abans d'acabar l'any seran posades a Llançà i Colera (Alt Empordà), i son àmpliament difoses a través de presentacions i l'edició de llibres...

El valor d'aquests herois:

Aquests personatges i les seves heroïcitats, són el camí més difícil, el de la no rendició. Quan tota Europa era fosca i el feixisme era imparable, travessar els Pirineus per les rutes de la llibertat era salvar vides a canvi només, de la satisfacció políticohumanitària, sense comptar amb l'afegit de la perillositat d'aquestes accions, perseguits per gendarmes pro Vichy, Guàrdia Civil, policia franquista i tropes nazis.

En qualsevol país plenament democràtic, els integrants d'aquestes xarxes d'evasió haurien estat reconeguts, les rutes marcades i les poblacions i camins per on passaven senyalitzats. Tot lliga: Arrels, cultura i memòria.

Per aquest llistat de motius, és rodó que pocs dies després de la mort del dictador espanyol al llit, els familiars dels quatre primers herois que una vegada exiliats, van agafar el camí més difícil, el del retorn i el de la lluita sense treva, siguin reconeguts pel nostre Parlament.

Mai cap Govern des de la mort de Franco els ha tingut en compte:

Per tot el que s'ha exposat, i amb un desgreuge de cinquanta anys, els primers dels primers comencen a veure la llum pública. El que ells representen són els valors que volem per la Catalunya que naixerà lliure, justa i pròspera.

Per aquests motius sou convidats a acompanyar-nos en aquest acte de desgreuge:

Dimecres 26/11/25

De 12h a 13h

Audiència del president del Parlament de Catalunya a:

La fundació Reeixida, que és qui difon totes aquestes icones de la memòria nacional.

I dels fills/es de:

Gregori Font

Jaume Martínez

Francesc Vilà

Ramon Pallarès

Parlament de Catalunya. Parc de la Ciutadella, s/n

Cordialment,

Fundació Reeixida / Oriol Falguera

Tel **669792793**

@ contacte@reeixida.cat / X @reeixida / Instagram @Reeixida / Web www.reeixida.cat